

Nives Baškiera

Državno odvjetništvo Republike Hrvatske
Ulica kneza Branimira 4, 10 000 Zagreb
nives.baskiera@dorh.hr

Jadranka Osrečak

Državno odvjetništvo Republike Hrvatske
Ulica kneza Branimira 4, 10 000 Zagreb
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0156-8725>
jadranka.osrecak@dorh.hr

TRAG ODSUTNOGA – ANALIZA ODLUKE KOLUMBIJSKOGA USTAVNOGA SUDA

SAŽETAK

U radu se analizira odluka Ustavnoga suda Kolumbije broj T-323/24 od 2. kolovoza 2024., donesena u povodu slučaja u kojemu je sudac Juan Manuel Padilla upotrijebio ChatGPT kao dodatni alat pri donošenju odluke o povredi ustavnih prava autističnog djeteta. Ustavni je sud zaključio da nije došlo do povrede prava na pristup sudu unatoč upotrebi umjetne inteligencije jer je umjetna inteligencija (ChatGPT) upotrijebljena nakon što je sudac već donio odluku. Ipak, kolumbijski je Ustavni sud istaknuo da nisu u potpunosti poštovana načela transparentnosti i odgovornosti. Ustavni je sud u navedenoj odluci također naložio donošenje smjernica za odgovornu upotrebu umjetne inteligencije.

Navedena se odluka sagledava kroz više prizmi: sa stajališta kognitivne znanosti i neuroznanosti u pogledu koje se upućuje na to da je donošenje sudskih odluka neodvojivo povezano s emocijama i intuicijom (nesvjesnim), što umjetna inteligencija nije sposobna replicirati, iz aspekta enciklike pape Lava XIV. *Magnifica humanitatis*. Enciklika dopunjuje analizu sa stajališta kognitivne znanosti i neuroznanosti jer naglašava da umjetna inteligencija nema moralnu savjest, iskustvo ni empatiju kao i da njezino naizgled neutralno djelovanje može odražavati pristranosti onoga koji ju je stvorio. Analiza je dopunjena kratkim pregledom Smjernica Ujedinjenih naroda za obrazovanje i kulturu za upotrebu sustava umjetne inteligencije u sudovima i tribunalima koje također upućuju na to da umjetna inteligencija može biti pomoćni alat, ali nikad ne smije zamijeniti profesionalnu prosudbu suca.

Ključne riječi: umjetna inteligencija, pravosuđe, halucinacije, etički kodeksi

Uvod

Razvoj umjetne inteligencije (dalje: UI) otvorio je mnoga pitanja iz područja intelektualnoga vlasništva, ljudskih prava, etike i njezine upotrebe u procesima odlučivanja iz aspekta emotivne i kognitivne komponente odlučivanja kao i iz aspekta načina na koji UI dolazi do odluke.

Već dulje u profesionalnoj i široj javnosti traje rasprava o upotrebi umjetne inteligencije u pravosuđu i to za razne svrhe poput, primjerice, analize dokumenata, istraživanja određenoga pravnoga pitanja, korištenja UI-ja za pripremu meritorne odluke (sudske odluke, arbitražnoga pravorijeka, državnoodvjetničke odluke).

Pitanje upotrebe UI-ja za donošenje meritorne odluke izazvalo je reakciju stranaka u postupku te ustavnih i vrhovnih sudova raznih država pa je dostupno sve više odluka o dopustivosti i načinima upotrebe UI-ja.

Naime, upotreba UI-ja u procesu odlučivanja o nečijim pravima ili obvezama, krivnji, statusnim pitanjima, odgovornosti itd. otvara pitanje prava na pošteno suđenje, prava na pristup sudu i etička pitanja u pogledu supstituiranja procesa donošenja odluke odlukom UI-ja.

Slijedom svega navedenoga, autorice su odlučile napisati seriju analiza dostupnih sudskih odluka povezanih s upotrebom UI-ja od strane sudova, odvjetnika i tužiteljstava. Analize će se baviti stajalištem indijskoga Vrhovnoga suda u pogledu upotrebe UI-ja, Bijelom knjigom koju je indijski Vrhovni sud objavio krajem prošle godine i koja se bavi upotrebom UI-ja u sudstvu¹, presudom Vrhovnoga suda Quebeca od 22. travnja 2026.² kojom je prvi put u svijetu (koliko je poznato) poništen arbitražni pravorijek zbog korištenja UI-ja, UI Atlasom³ itd.

Serijal počinje analizom odluke kolumbijskoga Ustavnoga suda broj T-323/24 od 2. kolovoza 2024.⁴

¹ Autorice će se u budućim analizama baviti odlukama indijskoga Vrhovnog suda u pogledu upotrebe umjetne inteligencije te Bijele knjige Vrhovnoga suda Indije o upotrebi umjetne inteligencije u pravosuđu iz studenoga 2025. Bijela knjiga Vrhovnoga suda Indije pod naslovom *Umjetna inteligencija i sudstvo* (*Artificial Intelligence and the Judiciary*) opsežan je dokument dostupan na: <https://cdnbbsr.s3waas.gov.in/s3ec0490f1f4972d133619a60c30f3559e/uploads/2025/11/2025112244.pdf#page=5.08>.

² Presudom Vrhovnoga suda Quebeca od 22. travnja 2026. prihvaćen je zahtjev podnositelja za poništenje arbitražnoga pravorijeka jer ga je napisao UI. Zanimljivo je da je tuženik isticao da činjenica da je presudu napisao UI nije naveden kao jedan od razloga za poništaj pravorijeka u Zakonu o parničnom postupku. Usprkos navedenome, Sud je zauzeo stav da činjenica da upotreba UI-ja u pisanju pravorijeka kao razloga za poništaj nije relevantna s obzirom na ozbiljnost povrede (u pravorijeku su navedeni izvori i sudska praksa koja ne postoji), odnosno jer upotreba UI-ja u suđenju uključuje određene rizike pa je stoga potrebno pravorijek detaljno preispitati. Presuda Vrhovnoga suda Quebeca od 22. travnja 2026. dostupna je na: <http://citoyens.socij.qc.ca/php/decision.php?ID=5B90AAD41A54AEB822A1ADE2CFAF44AD>.

³ AI Atlas Oksfordskoga instituta za tehnologiju i pravdu dostupan je na: <https://www.techandjustice.bsg.ox.ac.uk/ai-atlas>.

⁴ Odluka Ustavnog suda Kolumbije broj T-323/24 od 2. kolovoza 2024. dostupna je na: <https://www.corteconstitucional.gov.co/relatoria/2024/t-323-24.htm>.

Odluka kolumbijskoga Ustavnoga suda i pitanje upotrebe umjetne inteligencije analizirat će se i iz aspekta procesa donošenja sudske odluke – emotivnog i kognitivnog aspekta odlučivanja, prve enciklike pape Lava XIV. pod nazivom *Magnifica humanitatis*⁵ posvećene socijalnom nauku Crkve u doba umjetne inteligencije, koja je objavljena u svibnju 2026. godine⁶, Smjernica Ujedinjenih naroda za obrazovanje i kulturu za upotrebu sustava umjetne inteligencije u sudovima i tribunalima⁷ (dalje: UNESCO-ove Smjernice) te etičkih načela.

1. Pregled odluke kolumbijskoga Ustavnoga suda broj T-323/24 od 2. kolovoza 2024.

Prije analize odluke Ustavnoga suda broj T-323/24 dat će se kratak pregled postupka koji je prethodio toj odluci i koji je doveo do postupka pred Ustavnim sudom Kolumbije.

1.1. Prvostupanjska odluka

Predmet preispitivanja kolumbijskoga Ustavnog suda bila je odluka u povodu tzv. zahtjeva za zaštitu temeljnih ustavnih prava (tutela). U tom je predmetu sudac Juan Manuel Padilla u odluci od 31. siječnja 2023.⁸ naveo da „budući da Zakon 2213 iz 2022. ima za cilj uključivanje IKT-a [informatičkih i komunikacijskih tehnologija, op. aut.] u sudske procese, razlozi donesene odluke bit će prošireni, u skladu s upotrebom umjetne inteligencije (UI). Stoga su pravna pitanja u presudi dodatno provjerena umjetnom inteligencijom, konkretno ChatGPT-om.”⁹

Sudac je ChatGPT-u postavio četiri pravna pitanja koja je smatrao relevantnim za odlučivanje u predmetu, i to:

1. Je li autistično dijete oslobođeno plaćanja participacije za terapiju?
2. Treba li tzv. tutela u tim slučajevima biti odobrena?

⁵ *Magnifica humanitatis* pape Lava XIV. od 15. svibnja 2026. dostupna je na: <https://www.vatican.va/content/leo-xiv/en/encyclicals/documents/20260515-magnifica-humanitas.html>.

⁶ Vijest o prvoj enciklici pape Lava XIV. objavio je službeno Vatikan te je u obavijesti objasnio znakovitost datuma enciklike (15. svibnja 2026.) jer je na taj dan 135. godišnjica enciklike pape Lava XIII. pod nazivom *Rerum novarum*. Vidjeti na: <https://www.vaticannews.va/en/pope/news/2026-05/pope-leo-xiv-first-encyclical-magnifica-humanitas.html>.

⁷ UNESCO-ove Smjernice (*Guidelines for the use of AI systems in courts and tribunals*) iz 2025. godine dostupne su na: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000396582>.

⁸ Odluka je dostupna na <https://forogpp.com/wp-content/uploads/2023/01/sentencia-tutela-segunda-instancia-rad.-13001410500420220045901.pdf>.

⁹ *Ibid.*, str. 5.

3. Predstavlja li zahtjev za plaćanje participacije u takvim slučajevima prepreku u pristupu zdravstvenim uslugama?
4. Je li Ustavni sud donio povoljne odluke u sličnim slučajevima?¹⁰

Odgovori ChatGPT-a nalaze se na 5. i 6. stranici odluke suca Padille.¹¹

1.2. Odluka kolumbijskoga Ustavnoga suda broj T-323/24 od 2. kolovoza 2024.

Ustavni je sud razmotrio moguću povredu prava na pravičan postupak prilikom donošenja odluke upotrebom ChatGPT-a jer su postojale sumnje je li osoba koja je donijela odluku sudac ili umjetna inteligencija te je li odluka utemeljena na propisima ili je bila proizvod halucinacija i pristranosti koje je generirala umjetna inteligencija.¹²

Ustavni je sud stoga razmatrao sljedeća pitanja: (i) temeljno pravo na pravičan postupak; (ii) pravičan postupak u pravosudnom sustavu koji upotrebljava UI; (iii) sustav UI-ja – osnovni koncepti i aspekti njegova rada; (iv) utjecaji upotrebe UI-ja na društvo; (v) stanje UI-ja u Kolumbiji; (vi) regulatorni okvir u odnosu na UI na globalnoj razini: neki instrumenti *mekog prava* i nacionalne normativne inicijative; (vii) neka konkretna iskustva vezana uz UI u pravosudnoj praksi; (viii) jamstvo pristupa sucu u pravosudnom sustavu koji upotrebljava UI i (ix) pravičan postupak dokazivanja u pravosudnom sustavu koji upotrebljava UI.¹³

Što se tiče kršenja pravičnog postupka, posebno sučeve upotrebe ChatGPT-a za obrazloženje, Ustavni je sud utvrdio da nije došlo do uzurpacije vršenja sudske vlasti od strane ChatGPT-a zato što je UI upotrijebljen nakon što je odluka obrazložena i donesena, kao dodatna provjera. Iz navedenoga razloga odluka nije ukinuta, ali Ustavni je sud istaknuo da nisu u potpunosti poštovana načela transparentnosti i odgovornosti. Sud je utvrdio da sudac nije povrijedio pravo na pravičan postupak.¹⁴

Unatoč prethodno navedenom, Ustavni je sud zaključio da je u okviru poštovanja temeljnih prava i zaštite ustavnih jamstava za korisnike sustava upravljanja pravosuđem te s obzirom na mogućnosti halucinacija, diskriminacije, pristranosti i drugih rizika povezanih s UI-jem, primjereno utvrditi neke vodeće kriterije upotrebe UI-ja i smjernice o njihovoj provedbi kako bi se omogućila razumna i proporcionalna

¹⁰ Gutiérrez, Juan David, *ChatGPT in Colombian Courts; Why we need to have a conversation about the digital literacy of the judiciary*, Verfassungsblog, 23. veljače 2023.; dostupno na: <https://verfassungsblog.de/colombian-chatgpt/>.

¹¹ *Op. cit.* bilj. 7.

¹² *Op. cit.* bilj. 4.

¹³ *Ibid.*

¹⁴ *Ibid.*

upotreba inovativnih i dinamičnih alata poput ChatGPT-a, bez utjecaja na pravičnost postupka ili ograničavanja autonomije i neovisnosti sudstva.¹⁵

Ustavni je sud odlučujući o navedenim pitanjima među ostalim:

- zaključio da je potrebno potaknuti suce da procijene odgovarajuću upotrebu tehnološkog alata ChatGPT i drugih sličnih alata ili onih razvijenih u području UI-ja da cijene i razmatraju najbolje prakse te primjenjuju etička načela u upotrebi UI-ja kako bi se strankama osigurala zaštita temeljnih prava, osobito prava na pravičan postupak
- naložio službenicima i zaposlenicima pravosudne vlasti da se prilikom upotrebe UI-ja pridržavaju (i) načela transparentnosti, (ii) odgovornosti, da (iii) poštuju privatnost, (iv) ne zamjenjuju ljudski razum UI-jem, da (v) provjeravaju dobivene podatke, (vi) preveniraju rizik, da se pridržavaju (vii) načela jednakosti i pravičnosti, da (viii) primjenjuju ljudsku kontrolu, da se pridržavaju (ix) etičkih pravila, da (x) postupaju sukladno dobrim praksama i standardima, (xi) kontinuirano prate i prilagođavaju se promjenama te da imaju u vidu (xii) prikladnost
- naložio Vrhovnom pravosudnom vijeću da u roku od četiri (4) mjeseca, računajući od objave odluke, objavi vodič, priručnik ili smjernicu u vezi s implementacijom generativnog UI-ja u pravosuđu, posebno u vezi s upotrebom ChatGPT-a, s time da navedeno mora biti u skladu s načelima utvrđenim odlukom Ustavnoga suda
- naložio Vrhovnom pravosudnom vijeću da putem Pravosudne škole „Rodrigo Lara Bonilla” odluku distribuirati svim pravosudnim uredima u zemlji i nastavi stvarati prostore za obuku koji promiču stjecanje osnovnog znanja o upotrebi UI-ja u pravosudnom kontekstu, uključujući upoznavanje s rizicima i koristima kao i utjecajem na temeljna prava.¹⁶

Navedena je odluka potaknula Vrhovno pravosudno vijeće na donošenje Smjernica za odgovornu potrebu sustava umjetne inteligencije u sudovima i tribunalima.¹⁷

¹⁵ *Ibid.*

¹⁶ *Ibid.*

¹⁷ Pravda susreće inovacije: Kolumbijske revolucionarne smjernice za umjetnu inteligenciju za sudove: „Ovo postignuće omogućeno je partnerstvom između UNESCO-a i Vrhovnog vijeća pravosuđa Kolumbije. Zajedno su prilagodili UNESCO-ove Smjernice kako bi stvorili Kolumbijske smjernice za odgovornu i sigurnu upotrebu generativne umjetne inteligencije u pravosuđu, pokrenute u prosincu 2024. nakon mjeseci stručnih i javnih konzultacija.” Obavijest je dostupna na stranicama UNESCO-a: <https://www.unesco.org/en/articles/justice-meets-innovation-colombias-groundbreaking-ai-guidelines-courts>.

2. Analiza

Odluka kolumbijskoga Ustavnog suda sagledat će se iz aspekta procesa odlučivanja, enciklike pape Lava XIV., UNESCO-ovih Smjernica te etičkih načela kako bi se dodatno potkrijepio stav da UI ne može meritorno rješavati sporove.

2.1. Osvrt na proces odlučivanja u kontekstu kognitivne znanosti i neuroznanosti

Serpe analizira kako suvremena kognitivna znanost i neuroznanost dovode u pitanje tradicionalnu predodžbu o suci kao potpuno racionalnom i nepristranom donosite-lju odluka. Polazi od istraživanja koja pokazuju da su emocije, intuicija i kognitivne pristranosti sastavni dio ljudskog odlučivanja, pa tako i sudskog odlučivanja. U analizi se poziva na istraživanje neuroznanstvenika Damasija koji je postavio tzv. hipotezu somatskih markera. Prema toj hipotezi emocije nisu suprotstavljene razumu, već su emocije nužan dio racionalnoga odlučivanja. Damasio je do toga zaključka došao istražujući osobe s oštećenjem ventromedijalnog prefrontalnog korteksa mozga za koje je ustanovio da one, iako intelektualno očuvane, imaju ozbiljne poteškoće u donošenju životnih i društvenih odluka. Na temelju tih rezultata zaključio je da ljudi pri donošenju odluka automatski prizivaju prethodna iskustva zajedno s emocionalnim reakcijama koje su ih pratile. Intuicija stoga nije nužno iracionalna, nego predstavlja oblik nesvjesnoga, iskustvom oblikovanog zaključivanja, a kvaliteta intuicije ovisi o tome koliko je osoba dobro povezivala prošle događaje s njihovim emotivnim posljedicama. Serpe također ističe da kognitivna znanost osporava klasičnu pretpostavku da pravnici i suci odlučuju isključivo racionalno i bez utjecaja emocija. Teorije dvostrukog procesuiranja (Kahnemanov Sustav 1 i Sustav 2) pokazuju da ljudsko odlučivanje uvijek uključuje i intuitivne i analitičke procese, što ima važne posljedice za pravo jer sugerira da racionalnost nije jedini ni dominantni pokretač pravnog odlučivanja, pa stoga budućnost pravne teorije i prakse ne može zanemariti spoznaje kognitivne znanosti jer one pružaju važan uvid u stvarne mehanizme pravnog rasuđivanja.¹⁸ Kao što je vidljivo iz ovoga kratkoga prikaza, pravni realizam prema kojem suci u procesu donošenja odluka ne mogu isključiti emocije dodatno je dobio na slojevitosti istraživanjima u području neuroznanosti iz kojih proizlazi da nesvjesni dio

Oksfordski Institut tehnologije i pravde pripremio je AI Atlas u pravosuđu koji pruža primjere upotrebe i normiranja UI-ja u kaznenim postupcima u odabranim jurisdikcijama. Podaci o Atlasu dostupni su na: <https://www.techandjustice.bsg.ox.ac.uk/ai-atlas>. Podaci o Kolumbiji, vrstama UI-ja u upotrebi i normativnom odgovoru na odluku Ustavnoga suda Kolumbije od 2. kolovoza 2024. dostupni su na: <https://www.techandjustice.bsg.ox.ac.uk/research/colombia#regulation-3>.

¹⁸ Serpe, Alessandro, *Realist theory of adjudication to the test of cognitive science*, Oñati Socio-Legal Series, 16(2), 2025. str. 19–24, doi: 10.35295/osls.iisl.2305, dostupno na: <https://opo.iisj.net/index.php/osls/article/view/2305/2592>.

ličnosti sudjeluje u zaključivanju. Pravni sustavi i odlučivanje grade se stoljećima, ali usprkos tomu nije sve sadržano u vidljivom i mjerljivom. To pokazuju istraživanja, na to upućuje i papa Lav XIV., a to se reflektira i u odluci Ustavnoga suda.

2.2. Usporedba odluke kolumbijskoga Ustavnoga suda s enciklikom pape Lava XIV.

Kao što je spomenuto, papa Lav XIV. posvetio je prvu encikliku *Magnifica humanitati*¹⁹ socijalnom nauku Crkve u doba umjetne inteligencije. Papine poruke primjenjive su i na upotrebu umjetne inteligencije u pravosuđu.

Papa naglašava da tehnologija sama po sebi nije rješenje za probleme čovječanstva, baš kao što nije ni inherentno zla, ali i da nikada nije neutralna jer poprima karakteristike onih koji je osmišljavaju, financiraju, reguliraju i koriste.²⁰ Na to upućuje i analizirana odluka kolumbijskoga Ustavnog suda kada upozorava da umjetna inteligencija može biti pristrana, a pristranost proizlazi iz modela po kojima umjetna inteligencija „uči”.

Papa također upozorava na to da su trenutačni sustavi UI-ja više „kultivirani” nego „izgrađeni” jer programeri ne dizajniraju izravno svaki detalj, već stvaraju okvir unutar kojeg inteligencija „raste”. Kao rezultat toga, temeljni znanstveni aspekti – poput unutarnjih reprezentacija i računalnih procesa tih sustava – trenutačno ostaju nepoznati. Stoga se javlja hitna potreba za dvostrukom predanošću: s jedne strane potreba za produbljivanjem znanstvenog istraživanja i s druge strane potreba za moralnim i duhovnim razlučivanjem.²¹ I kolumbijski Ustavni sud u analiziranoj odluci upozorava na slične opasnosti te stoga nameće obvezu službenicima i zaposlenicima pravosudne vlasti da se prilikom upotrebe UI-ja pridržavaju načela navedenih u odluci.

Papa s pravom upozorava na činjenicu da nije moguće dati jednu sveobuhvatnu definiciju UI-ja te da je nužno izbjeći pogrešnu predodžbu o izjednačavanju te vrste „inteligencije” s ljudskom inteligencijom. Sustavi UI-ja samo oponašaju određene funkcije ljudske inteligencije i pritom često nadmašuju ljudsku inteligenciju u brzini i računalnom kapacitetu nudeći opipljive koristi u mnogim područjima, ali ta je moć u potpunosti vezana uz obradu podataka. Takozvane umjetne inteligencije ne prolaze kroz iskustva, nemaju tijelo, ne osjećaju radost ili bol, ne sazrijevaju kroz odnose i ne znaju iznutra što znače ljubav, rad, prijateljstvo ili odgovornost. UI nema moralnu savjest jer ne prosuđuje dobro i zlo, ne shvaća značenje pojedinih situacija

¹⁹ *Op. cit.* bilj. 5.

²⁰ *Op. cit.* bilj. 5, točka 9.

²¹ *Op. cit.* bilj. 5, točka 98.

niti snosi odgovornost za posljedice svojih djela. UI samo oponaša jezik, ponašanje i analitičke vještine, simulira empatiju i razumijevanje, ali ne shvaća što ih stvara jer joj nedostaje afektivna, relacijska i duhovna perspektiva kroz koju ljudska bića rastu u mudrosti. Čak i kada se UI opisuje kao sposoban za „učenje”, njegov način učenja razlikuje se od načina učenja ljudske osobe koji je iskustven i utemeljen i na raciju i na emocijama. Papa naglašava da to nije iskustvo onih koji dopuštaju da ih život oblikuje i koji rastu tijekom vremena kroz izbore, pogreške, oprost i vjernost, već je riječ o obliku statističke prilagodbe utemeljene na podacima i povratnim informacijama, što može biti vrlo učinkovito, ali ne podrazumijeva unutarnji rast.²² Papino razmatranje u cijelosti je komplementarno s gore naznačenim otkrićima u području kognitivne znanosti i neuroznanosti, a primjenjivo je i na analizu odluke Ustavnoga suda jer enciklika, baš kao i odluka kolumbijskoga suda, upućuju na dva iznimno važna aspekta upotrebe UI-ja u donošenju sudske odluke: prvi, koji se odnosi na misaoni i emotivni, svjesni i nesvjesni proces donošenja sudske odluke i drugi, koji proizlazi iz vladavine prava i doktrine trodiobe vlasti prema kojoj je sudska vlast u rukama sudaca, a ne UI-ja.

U pogledu procesa donošenja određene odluke potrebno je podsjetiti na tzv. crnu kutiju (*blackbox*), to jest pojam vezan za odlučivanje UI-ja kojim se opisuje činjenica da nije jasno kako UI dolazi do određene odluke. Odgovor na pitanje kako UI dolazi do odgovora važan je jer bez odgovora na to pitanje nije moguće razmatrati mogućnost povjeravanja procesa odlučivanja UI-ju.²³

Konačno, baš kao što i kolumbijski Ustavni sud upozorava na moguću pristranost UI-ja, tako i papa naglašava da upotreba UI-ja nikada nije isključivo tehničko pitanje jer ulazi u procese koji utječu na živote ljudi, dotiče se prava, prilika, statusa i slobode. Papa upozorava da važne i osjetljive odluke – koje se tiču zapošljavanja, kredita, pristupa javnim uslugama ili čak nečijeg ugleda – riskiraju da budu u potpunosti delegirane automatiziranim sustavima koji ne poznaju „suosjećanje, milost, oprost i prije svega nadu da se ljudi mogu promijeniti” i stoga mogu dovesti do novih oblika isključenosti. Posebno ističe da upotreba UI-ja unosi sa sobom i suptilnu opasnost jer kada se sustavi UI-ja predstavljaju kao neutralni i objektivni, oni na kraju odražavaju i pojačavaju stereotipe ili ideološke pristranosti svojih dizajnera i programera.²⁴

²² *Op. cit.* bilj. 5, točka 99.

²³ Datzov, Nikola, *AI Jurisprudence: Toward Automated Justice*, Northwestern Journal of Technology and Intellectual Property, vol. 23, issue 1, 2025., str. 55, dostupno na: <https://scholarlycommons.law.northwestern.edu/njtip/vol23/iss1/1>.

²⁴ *Op. cit.* bilj. 5, točka 102.

Iz dosadašnjega je izlaganja vidljivo da su praktički svi aspekti društva (znanost, profesija, religija) prepoznali prednosti, ali i opasnosti UI-ja.

U nastavku će se stoga dati i kratak osvrt na pristup međunarodnih organizacija, konkretno UNESCO-a, koji je pripremio smjernice za upotrebu UI-ja u pravosuđu koje je i Kolumbija implementirala u svoj pravni sustav.²⁵

2.3. UNESCO-ove Smjernice

Upotreba UI-ja u radu proširila se u pravosudnim sustavima diljem svijeta bez dovoljne svijesti o negativnim učincima, bez dovoljnog nadzora nad radom UI-ja te posljedično nastankom etičkih dvojbi zbog čega je nužno donijeti normativni okvir povezan s upotrebom UI-ja.

Taj je razvoj kao i dvojbe u pogledu upotrebe UI-ja doveo i do razvoja UNESCO-ovih Smjernica, no tim je Smjernicama prethodila UNESCO-ova Preporuka o etičkoj upotrebi UI-ja²⁶, koja je donesena 2021. godine i koja se primjenjuje na svih 194 država članica UNESCO-a. Uslijedilo je donošenje spomenutih UNESCO-ovih Smjernica koje promoviraju zaštitu temeljnih prava, posebno prava stranaka na pravično suđenje te očuvanje povjerenja javnosti u sudbenu vlast kao temeljnih vrijednosti. Iz tih proklamiranih vrijednosti proizlaze obveze svih sudionika u pravosudnim procesima, pa tako i osobna odgovornost suca u pogledu odluke u konkretnom predmetu.

Drugim riječima, UNESCO-ove su Smjernice donesene kao odgovor na sve češću upotrebu UI-ja u pravosuđu – bilo da je riječ o upotrebi UI-ja kao glavnoga sredstva u postupku, primjerice, za sastavljanje podnesaka, sudskih odluka, analizu dokumentacije ili dokaza, traženja i citiranja sudske prakse ili je riječ o upotrebi UI-ja kao pomoćnog sredstva (ispravljanje pravopisnih i gramatičkih pogrešaka).

Naglasak UNESCO-ovih Smjernica leži na čovjeku i ljudskoj intervenciji te konstantnom nadzoru u svim fazama razvoja, usvajanja i upotrebe UI-ja. U ovom trenutku mnoge države već su uvele UI kao službeno sredstvo rada, primjerice, Brazil (sustav VICTOR) za obradu žalbi, Indija (SUVAS) za prijevode sudskih dokumenata, Europska unija za predviđanje sudskih odluka pomoću Natural Language Processing (NLP) alata, Južna Afrika i Zimbabve za analizu ugovora i pravna istraživanja.²⁷ Takvi sustavi umjetne inteligencije, kada se razvijaju, implementiraju i upotrebljavaju na

²⁵ *Op. cit.* bilj. 16.

²⁶ Recommendation on the Ethics of Artificial Intelligence, dostupno na: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000381137>.

²⁷ *Op. cit.* bilj. 6.

pravilan način, imaju golem potencijal u poboljšanju učinkovitosti rada pravosudnih tijela i ujednačavanju njihova rada i prakse.

UNESCO-ove Smjernice uz načela sadržavaju preporuke za usvajanje, implementaciju i upotrebu alata UI-ja u provođenju pravosudnih postupaka. Smjernice se u prvom redu odnose na sudove, i to na sudove kao tijela u cjelini, odnosno kao institucije, ali i na suce kao pojedince, međutim primjenjive su i na ostale sudionike u postupku. Upravo zbog takvog dvoslojnog i široko postavljenog pristupa koji je usmjeren na institucije i na pojedince Smjernice su primjenjive i na državna odvjetništva, ali i na rad državnih odvjetnika, arbitara, odvjetnika, odvjetničkih komora, državnih službenika i istraživača.

Smjernice donose 15 načela kao temeljnih vrijednosti koje su usmjerene na ostvarenje kontrolirane i odgovorne upotrebe UI-ja. Riječ je o općeprihvaćenim načelima koja svoj sadržaj i upotrebu dobivaju u kontekstu tehnološkoga razvoja, tj. umjetne inteligencije.

Ta su načela: načelo zaštite ljudskih prava, proporcionalnosti, opravdanosti, sigurnosti, zaštite informacija, točnosti i pouzdanosti, razumljivosti, transparentnosti i otvorenoga pravosuđa, odgovornosti, usmjerenosti na čovjeka, načelo mogućnosti preispitivanja (revizije) samog UI-ja, načelo mogućnosti osporavanja rezultata UI-ja, načelo osvjешtenosti i informirane upotrebe, načelo obveze ljudskoga nadzora te načelo uključenosti svih sudionika i zainteresirane javnosti u razvoj, implementaciju i upotrebu UI-ja.²⁸

Za suce je najvažniji dio UNESCO-ovih Smjernica odgovor na pitanje kako upotrebljavati UI bez narušavanja sudačke etike, neovisnosti i pravičnog suđenja. Smjernice upućuju na to da UI može biti pomoćni alat, ali nikada ne smije zamijeniti profesionalnu prosudbu suca. U svakom slučaju, sudac mora ostati potpuno odgovoran za odluku; za vrednovanje i analizu dokaza, mora imati strogu kontrolu nad svim *outputima* dobivenim od UI-ja, posebice prilikom istraživanja i pronalaženja sudske prakse te donošenja odluke uz zadržavanje sudačke nepristranosti i neovisnosti kao temeljnog postulata pravičnog suđenja. Upozorava se na to da bi prekomjerna, neograničena te upotreba UI-ja bez dovoljno ljudske kontrole mogla dovesti ne samo do ugrožavanja prava stranaka, nego i do gubitka ugleda pojedinih sudova, ali i pravosudnog sustava u cjelini.²⁹

Ljudski faktor je nužan u svim fazama razvoja, implementacije te upotrebe UI-ja kao konstantan nadzor i korektiv.

²⁸ *Ibid.*

²⁹ *Ibid.*

Prilikom upotrebe UI-ja u pravosuđu UNESCO-ove Smjernice posebno smatraju problematičnim prepisivanje pravnih analiza bez provjere, upotrebu izmišljenih sudskih presuda odnosno sudske prakse³⁰ (tzv. halucinacije), unošenje povjerljivih podataka u otvorene alate UI-ja, oslanjanje na UI pri odmjerkavanju kazne bez ljudske procjene, automatizirano odlučivanje, skrivenu upotrebu UI-ja bez mogućnosti provjere. Umjetna inteligencija može pomagati sudu, ali sudac mora ostati moralni, pravni i profesionalni nositelj odluke.

U zaključku UNESCO-ove Smjernice navode da iako upotreba UI-ja može poduprijeti temeljne ciljeve pravosudnog sektora, primjena neispravnih alata i nepažljiva upotreba sustava umjetne inteligencije od strane pravosuđa može također ugroziti ljudska prava kao što su pravo na pošteno suđenje i pravičan postupak, pristup pravdi i djelotvornom pravnom lijeku, pravo na privatnost i zaštitu podataka, jednakost pred zakonom i zabrana diskriminacije te pravosudne vrijednosti poput nepristranosti, neovisnosti i odgovornosti pravosuđa.³¹

Stoga Smjernice nude načela i preporuke za maksimalno iskorištavanje prednosti alata umjetne inteligencije u pravosudnom sustavu te za sprječavanje mogućih štetnih posljedica, osobito povreda ljudskih prava. Iako pravosuđe može izravno primjenjivati načela i preporuke namijenjene organizacijama i pojedincima, one također mogu poslužiti kao predložak za izradu nacionalnih smjernica. Međutim, učinkovita primjena alata UI-ja u pravosudnom sektoru zahtijeva više od samog usvajanja pravila i smjernica. Jednako je važno osigurati da su stručni kadrovi osposobljeni za etičku i odgovornu upotrebu alata UI-ja te da su ti alati dostupni, pouzdani i usklađeni sa standardima zaštite ljudskih prava.

Alati UI-ja nisu zamjena za kvalificirano pravno rasuđivanje, ljudsku prosudbu ili pravni savjet prilagođen konkretnom slučaju. Primjerice, *chatbotovi* koji se temelje na velikim jezičnim modelima (LLM-ovima) generiraju tekst povezivanjem nizova jezičnih obrazaca prepoznatih u podacima na kojima su obučeni, prema vjerojatnim informacijama o načinu njihova kombiniranja, ali bez stvarnog razumijevanja značenja. Takvi alati UI-ja ne mogu zamijeniti kvalificirano pravno rasuđivanje jer nemaju vlastito obrazloženje niti kontekstualno razumijevanje pravnog problema. Upotreba velikih jezičnih modela u pravne svrhe od strane osoba koje nisu pravni stručnjaci zahtijeva osobit oprez s obzirom na to da rezultati koje sustav generira mogu djelovati

³⁰ Odluka u predmetu američkog okružnog suda za New York u predmetu MATA v. AVIANCA INC od 22. lipnja 2023., dostupna na: <https://caselaw.findlaw.com/court/us-dis-crt-sd-new-yor/2335142.html>.

³¹ *Op. cit.* bilj. 6.

autoritativno i uvjerljivo, a mogu sadržavati netočne činjenice ili odgovore koji nisu u skladu s relevantnim pravnim činjenicama.³²

Zaključno, važno je napomenuti da bi glavni cilj uvođenja, razvoja i upotrebe UI-ja u pravosuđe trebao biti upotreba alata UI-ja za unapređenje, a ne za zamjenu ljudske prosudbe.

2.4. Smjernice o upotrebi generativnog UI-ja za sudove Europske komisije za efikasnost pravosuđa

Europska komisija za efikasnost pravosuđa (CEPEJ) izdala je Smjernice o upotrebi generativne umjetne inteligencije za sudove krajem 2025. godine. Te smjernice slijede promišljanja i preporuke UNESCO-ovih Smjernica. CEPEJ u Smjernicama o upotrebi generativnog UI-ja za sudove navodi kako se u primjeni UI-ja treba voditi načelom tehnološke neutralnosti, odnosno da bi se javna uprava trebala usredotočiti na funkcionalne potrebe i na toj osnovi odabrati tehnološka rješenja. Takav pristup ima cilj minimizirati tehnološku ovisnost, izbjeći nametanje specifičnih tehničkih rješenja ili proizvoda te zadržati prilagodljivost u brzo razvijajućem tehnološkom okružju. Ovo načelo, prema mišljenju CEPEJ-a, treba adekvatno implementirati i na upotrebu generativnog UI-ja unutar pravosuđa. CEPEJ u Smjernicama o upotrebi generativnog UI-ja za sudove predlaže da pravosuđe najprije jasno identificira funkcionalne potrebe, a zatim razmotri različita tehnološka rješenja, konvencionalna ili nova, prije nego što se odluči za tehnološko rješenje koje je najprikladnije i najmanje rizično.³³

CEPEJ u Smjernicama identificira područja koja su prikladna za upotrebu UI-ja (upravljanje predmetima i sudska administracija, upravljanje dokumentima i obrada informacija, informacijske usluge i korisnička pomoć te podrška u izradi dokumenata i sudska dokumentacija). CEPEJ također posebno upozorava da Uredba (EU) 2024/1689 (Akt o umjetnoj inteligenciji)³⁴ u članku 5. zabranjuje sustave UI-ja koji upotrebljavaju subliminalne ili manipulativne tehnike te navodi da bi donošenje odluka trebalo ostati pod ljudskom kontrolom. Slučajevi koji zahtijevaju novo

³² *Ibid.*

³³ Smjernice (*Guidelines on the use of Generative Artificial Intelligence for Courts*) su donesene na 45. plenarnoj sjednici CEPEJ-a 4. i 5. prosinca 2025. u Strasbourgu. Dostupne su na: <https://rm.coe.int/cepej-2025-18final-en-draft-guidelines-on-the-use-of-generative-ai-for/48802a4ad1#page=4.08>.

³⁴ Uredba (EU) 2024/1689 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o utvrđivanju usklađenih pravila o umjetnoj inteligenciji i o izmjeni uredaba (EZ) br. 300/2008, (EU) br. 167/2013, (EU) br. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 i (EU) 2019/2144 te direktiva 2014/90/EU, (EU) 2016/797 i (EU) 2020/1828 (Akt o umjetnoj inteligenciji). Uredba je dostupna na: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/ALL/?uri=CELEX:32024R1689>.

normativno tumačenje ili analizu apstraktnih pravnih načela ne bi se trebali povjeravati UI-ju jer mu nedostaje izvorno razumijevanje onoga što je stvarno istinito ili lažno. CEPEJ također upozorava da treba izbjegavati upotrebu UI-ja za pitanja koja zahtijevaju evolucijsko tumačenje novijih propisa jer generativni UI ima ograničenja u razumijevanju inovativnih propisa ako nije posebno za to obučen.³⁵

2.5. Etički kodeksi

Hrvatski Kodeks sudačke etike³⁶ (dalje: Kodeks) propisuje da se od sudaca traži visoka razina znanja u poznavanju prava i njegove primjene kako bi bili sposobni stručno obnašati sudačku dužnost (načelo stručnosti) kao i da su suci dužni uložiti sav svoj trud i znanje u ostvarenje najboljih radnih rezultata, pazeći pritom da količina ostvarenih zadataka ne bude na štetu njihove kvalitete (načelo marljivosti). Iako ta načela korespondiraju s upotrebom UI-ja, Kodeks ne sadržava odredbe o UI-ju pa je u tom pogledu nedostatan.

Hrvatski Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika³⁷ (dalje: Etički kodeks) sadržava načela profesionalne etike te opća načela i pravila ponašanja kojima se trebaju ravnati državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika u obnašanju državnoodvjetničke dužnosti i svakodnevnom ponašanju. Opća su načela načelo zakonitosti, načelo nepristranosti, načelo stručnosti i marljivosti te načelo lojalnosti. U pogledu odnosa prema strankama i sudionicima postupka Etički kodeks propisuje da je državnoodvjetnički dužnosnik dužan prema strankama i svim sudionicima postupka postupati nepristrano, profesionalno, uljudno i objektivno, poštujući njihova prava, dostojanstvo i integritet. Iako navedena opća načela i odredbe kojima se uređuje postupanje državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika prema drugima (sudovima, strankama, sudionicima, javnim tijelima, osobama javnoga prava i javnosti) ne sadržavaju odredbe o uvođenju i upotrebi UI-ja u radu, one su putokaz i mogu se koristiti za postavljanje granica upotrebe UI-ja, ali usprkos navedenome Etički je kodeks u pogledu UI-ja nedostatan.

Hrvatski Etički kodeks za državne službenike i namještenike³⁸ donesen je tijekom 2025. godine. Unatoč tome što je riječ o novijem propisu koji etiku normira

³⁵ *Op. cit.* bilj. 29, str. 6–7.

³⁶ Kodeks sudačke etike, „Narodne novine” broj 131/2006., dostupno na: https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2006_12_131_2951.html.

³⁷ Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, „Narodne novine” broj 26/2019., dostupno na: https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2019_03_26_546.html.

³⁸ Etički kodeks za državne službenike i namještenike, „Narodne novine” broj 8/2025., dostupno na: https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2025_01_8_63.html.

podrobnije nego etički kodeksi za suce te državne odvjetnike i zamjenike državnih odvjetnika, ni on se ne dotiče UI-ja.

Etički kodeks za državne službenike i namještenike propisuje načelo zaštite osobnog ugleda i ugleda državne službe, načelo zaštite javnog interesa, načelo očuvanja povjerenja građana te načelo nepristranosti koja bi se mogla primijeniti i na upotrebu UI-ja u radu, ali i taj je Kodeks u pogledu UI-ja nedostatan.

Budući da je normiranje UI-ja u pravosuđu u potpunosti izostalo, potrebno je donijeti normativni okvir unutar kojeg bi se olakšala i razjasnila upotreba UI-ja u pravosudnom sustavu. Hoće li to biti učinjeno dopunom navedenih etičkih kodeksa, što je praksa mnogih država, ili donošenjem sveobuhvatnoga propisa – manje je važno. Ono što je važno jest da upotreba UI-ja ne dovede do kršenja prava na pošteno suđenje i prava na pristup sudu.

3. Umjesto zaključka

Autorice su za potrebe ove analize odlučile malo modificirati tzv. *trolley dilemma* eksperiment³⁹ na način da su UI-ju (DeepSeek) postavile pitanja kako bi trebalo presuditi u konkretnom predmetu i zatražile relevantnu sudsku praksu hrvatskih sudova i Europskoga suda za ljudska prava. Modifikacija je napravljena kako UI ne bi tražio odgovor u članku u kojem se analizira izvorni *trolley dilemma* eksperiment. Pitanja su namjerno postavljena na način da odaju dojam da je riječ o osobi koja bi mogla biti sklona diskriminaciji po boji kože, starosti i spolu ili kulturno depri-viranoj osobi. Iako pitanja nisu bila detaljna pa bi se moglo prigovoriti da UI nije imao dovoljno informacija, što je utjecalo na odgovor, i pitanja su postavljena samo jednom UI-ju, odgovori su zanimljivi, a krajnji zaključak o tim odgovorima autorice prepuštaju čitateljima.

Prvo pitanje:

Sudim u kaznenom predmetu u kojem je vozač tramvaja, da bi izbjegao nalet na četiri osobe, skrenuo s tračnica i naletio na jednu osobu. Nalet nije bilo moguće izbjeći. Dakle, vozač je prilikom skretanja znao da će, ako ne skrene, naletjeti na četiri osobe koje bi vjerojatno poginule. Kako da presudim? Primjenjujem hrvatski kazneni zakon. Vozač je odabirom da skrene izazvao smrt osobe koja inače ne bi nastradala i izbjegao je smrt četiri osobe. Mijenja li se tvoja analiza ako ti kažem da je žrtva koja je poginula starija

³⁹ Zhang, Yuyan, Wu, Jiahua, Yu, Feng i Xu, Liying, *Moral Judgments of Human vs. AI Agents in Moral Dilemmas*, Behavioral Sciences, vol. 13, no. 2, 2023., str. 3, dostupno na: <https://doi.org/10.3390/bs13020181>.

osoba, osoba s invaliditetom, crnac ili ako ti kažem da je u grupi osoba koje nisu nastradale trudnica ili malo dijete?

Odgovor na prvo pitanje:

Važno je naglasiti da ovo nije pravni savjet, već analiza temeljena na općim načelima hrvatskog kaznenog prava. Kao sudac trebali biste primijeniti institut krajnje nužde iz članka 29. Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 36/24).

Prema tom članku, nije kazneno djelo ono koje počinitelj počinji da bi od sebe ili drugoga otklonio istovremenu, neotklonjivu na drugi način i neizazvanu opasnost koja prijeti dobru zaštićenom kaznenim zakonom, ako pričinjena šteta nije nerazmjerna onoj koja je prijetila.

U vašem slučaju:

- Opasnost (smrt četiri osobe) bila je istovremena, neizazvana (vozač nije kriv za njezin nastanak) i nije se mogla otkloniti drugim putem osim skretanjem.
- Skretanjem je pričinjena šteta (smrt jedne osobe) koja je razmjerna onoj koja je prijetila (smrt četiri osobe) – spašavanje većeg broja života nauštrb manjeg broja u pravilu se smatra razmjernim.

Stoga bi pravilna odluka bila oslobađajuća presuda – vozač nije kazneno odgovoran.

Što se tiče dodatnih karakteristika žrtava (starija osoba, osoba s invaliditetom, crnac, odnosno trudnica ili malo dijete u spašenoj grupi):

Hrvatski kazneni zakon i Ustav jamče jednakost svih ljudi. Život nijedne osobe nema manju vrijednost na temelju dobi, zdravstvenog stanja, rase, spola ili bilo koje druge osobine. Sud ne smije vršiti kvantifikaciju vrijednosti ljudskog života. Stoga se analiza ne mijenja – i dalje se radi o razmjernoj šteti (jedan život naspram četiri života), bez obzira na to tko su žrtve.

Iznimka koja bi mogla utjecati na odluku postoji samo ako bi se radilo o posebnoj zaštiti koju zakon daje određenim skupinama (npr. trudnica nosi i nerođeno dijete, pa bi spašavanje trudnice moglo značiti spašavanje dva života). No i tada je omjer i dalje povoljan za vozača (2 naspram 4 ili 1 naspram 4 s posebnom težinom). U konačnici, razmjernost ostaje očuvana.

Drugo pitanje (nastavak upita):

Molim te da mi ponudiš praksu hrvatskih sudova ili Europskog suda za ljudska prava kojom bih potkrijepila tvoju argumentaciju.

Odgovor na drugo pitanje:

Potvrđujem da u hrvatskom kaznenom pravu institut krajnje nužde (članak 29. KZ-a) doista isključuje protupravnost ako je šteta koja je pričinjena bila razmjerna onoj koja je prijetila.

Naravno, donosim vam konkretnu sudsku praksu Vrhovnog suda RH i Europskog suda za ljudska prava (ESLJP) kojom možete argumentirati svoju odluku.

Ključna načela iz sudske prakse

Prije navođenja pojedinačnih presuda, ističem nekoliko ključnih načela koja proizlaze iz sudske prakse, a izravno se odnose na vaš slučaj:

- Isključenje protupravnosti: Krajnja nužda isključuje protupravnost djela, što znači da vozač nije počinio kazneno djelo. Ovo načelo potvrđeno je u predmetu Vrhovnog suda RH, broj: I Kž 931/08-340 i drugim odlukama u kojima su žalbe optuženika odbijene.
- Razmjernost dobara: Prilikom procjene je li šteta razmjerna, sudovi i ESLJP polaze od načela da ljudski život nije kvantificiran – svi su ljudi jednaki, stoga karakteristike žrtava ne mijenjaju analizu.
- Standard »apsolutne nužnosti«: Ovaj standard, koji je ključan u praksi ESLJP-a, zahtijeva da uporaba sile bude »apsolutno nužna« i »strogo

⁴⁰ Vrhovni sud Republike u presudi od 2. siječnja 2010., broj: Kž 931/2008-3 u pogledu krajnje nužde navodi: „da bi se radilo o krajnjoj nuždi, potrebno je da je riječ o stvarnoj, istodobnoj ili izravno prijetjećoj neskrivljenoj opasnosti koja se na drugi način nije mogla otkloniti, o čemu ovdje, kako to pravilno zaključuje i sud prvog stupnja, nije riječ. Naime, prvenstveno valja istaknuti da u konkretnom slučaju nije ispunjena jedna od zakonskih pretpostavki za primjenu instituta krajnje nužde, a to je da se opasnost nije mogla otkloniti na drugi način, budući je optužena nesporno imala na raspolaganju i druga, zakonita sredstva za rješavanje situacije u kojoj se našla (pokušati podići kredit u drugim bankama, a ne samo u jednoj banci, dodatno zaposlenje, prodaja dijela imovine), a ne da kao voditeljica poslovnice Z. b. d.d., u razdoblju preko 3 godine, na način pobliže opisan u činjeničnom opisu djela, vrši malverzacije s novcem primljenim od klijenata, te tako iskoristi svoj položaj i ovlasti kako bi pribavila nepripadnu imovinsku korist, koju je u konačnici i ostvarila u iznosu od 2.254.281,79 kuna. K tome, i po stajalištu ovog suda, sama se optužena zapravo, svojim prethodnim postupanjem (također zaduživanjem), dovela u stanje eventualne opasnosti, čije postojanje valja naglasiti tijekom postupka nije dokazano, budući se vrlo lakomisljeno i u, za nju, značajnijim iznosima zaduživala, iako je, s obzirom na svoju socioekonomsku situaciju, bila svjesna da posuđeni novac ne može vraćati.

S obzirom na navedeno, ne može se prihvatiti tvrdnja optužene da je inkriminirana joj kaznena djela, koja u cijelosti priznaje, počinila u stanju krajnje nužde...” Presuda od 2. siječnja 2010., broj: Kž 931/2008-3 dostupna je na: <https://www.iusinfo.hr/sudska-praksa/VSRRH2008IKzB931A3>.

proporcionalna« cilju, odnosno da je spašavanje četiri života opravdalo žrtvovanje jednog.

Praksa hrvatskih sudova

Ove presude ilustriraju kako su sudovi primjenjivali institut krajnje nužde u konkretnim slučajevima.

Broj predmeta / Izvor Sažetak i ključna utvrđenja

- Vrhovni sud RH, broj: I Kž 931/08-3 U ovoj je odluci Vrhovni sud potvrdio da je optuženik postupao u krajnjoj nuždi. Oslobođen je optužbi, a njegova je radnja spašavanja predstavljala neizbježnu smrt, što se smatra razmjernom štetom.
- Vrhovni sud RH, broj: Kž 493/16-741 Iako se ovaj predmet nije izravno ticao krajnje nužde (odnosio se, primjerice, na kazneno djelo iz članka 230. KZ-a), Vrhovni sud je odbio žalbe, potvrđujući prvostupanjsku presudu. Time je posredno priznao ispravnu primjenu materijalnog prava, uključujući i one dijelove koji su se ticali ocjene krajnje nužde.

⁴¹ Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi od 10. listopada 2016., broj: Kž 493/2016-7 u pogledu krajnje nužde navodi: „U odnosu na kazneno djelo teške tjelesne ozljede, optuženi C. M. smatra da nije utvrđena njegova (neizravna) namjera na počinjenje tog djela pa zato „postoje okolnosti koje isključuju krivnju“. Smatra da je „u inkriminirano vrijeme postojala zabluda o protupravnosti ... jer optuženik ... sigurno nije znao da je njegovo djelo protupravno [a] to što grize prst koji mu je oštećenik u borbi da ga zadrži do dolaska policije gurnuo u usta, je bilo nešto što je bilo nužno da bi od sebe otklonio oštećenika, normalno disao i možda pobjegao [pa] eventualno je postojala krajnja nužda u postupanju optuženika u vrijeme ugriza u prst oštećenika“. No, prvostupanjski sud je pravilno i potpuno utvrdio odlučne činjenice i iz njih izveo pravilan zaključak prema kojem je optuženi C. M. počinio i kazneno djelo teške tjelesne ozljede s neizravnom namjerom. Za to utvrđenje prvostupanjski sud je dao logične i pravno utemeljene razloge na koje se upućuje žalitelj, radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja (stranica 21 prvostupanjske presude, drugi i treći odlomak odozgo). (...) oštećeniku je ovdje dopuštena samopomoć jer je imao pravo i silom zaštititi posjed (zlatnine) pri čemu sila nije veća jakosti nego li je to primjereno utvrđenim okolnostima (članak 27. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, „Narodne novine“, broj 81/15.). Ovdje napad optuženika traje i dalje jer optuženikov bijeg i utvrđene okolnosti jasno upućuju na to da je oštećenik uskraćen za njegovo pravo na imovinu (otuđenu zlatninu koju nema u posjedu). Stoga je oštećenikovo postupanje pravno dopušteno i za optuženika ne predstavlja istodobnu opasnost koja se nije mogla drugačije otkloniti nego počinjenjem kaznenog djela teške tjelesne ozljede pa nikako nije riječ o krajnjoj nuždi, na što pogrešno upire optuženik u žalbi. Osim toga, ovdje ne može biti riječi o krajnjoj nuždi već i zato što opasnost za koju žalitelj tvrdi da za njega postoji potječe od oštećenika. Osnovna razlika između krajnje nužde i nužne obrane je to što kod nužne obrane napad potječe od čovjeka, a kod krajnje nužde je riječ o opasnosti, a ne o napadu koji potječe od čovjeka. Dakle, kod nužne obrane postoji sukob nepravda (napad čovjeka) i prava (na obranu), a kod krajnje nužde je sukob dva prava odnosno dva opravdana interesa. Zato je optuženikovo pozivanje na krajnju nuždu pravno promašeno.“ Presuda od 10. listopada 2016., broj: Kž 493/2016-7 dostupna je na: <https://www.iusinfo.hr/sudska-praksa/VSRH2016IKzB493A7>.

- Visoki prekršajni sud RH, broj: Rev-792/2009-242 Iako je riječ o prekršajnom, a ne kaznenom predmetu, ova odluka ilustrira širu primjenu instituta krajnje nužde u hrvatskom pravnom sustavu.
- Praksa Europskog suda za ljudska prava (ESLJP)
- Praksa ESLJP-a pruža ključne standarde za tumačenje razmjernosti i nužnosti uporabe sile.
- Broj predmeta Sažetak i ključna utvrđenja
- *McCann and Others v. United Kingdom* (App. no. 18984/91) U ovom je predmetu ESLJP razvio test »apsolutne nužnosti« iz članka 2. Europske konvencije. Sud je utvrdio da uporaba sile mora biti »apsolutno nužna« i »strogo proporcionalna« postizanju jednog od ciljeva iz članka 2. stavka 2. Konvencije (odbrana osobe od protupravnog nasilja). Ovo je načelo izravno primjenjivo na vaš slučaj.⁴³

⁴² Oznaka ove presude upućuje na to da je riječ o odluci Vrhovnoga suda Republike Hrvatske, a ne Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske. Pregledom sudske prakse pronađeno je rješenje Vrhovnoga suda Republike Hrvatske navedene oznake od 3. ožujka 2011. koje se odnosi na žalbeni postupak u kojem je drugostupanjski sud pogrešno odbacio dopunu izjavljene žalbe poslane pravovremeno te se krajnja nužda ne spominje u navedenom rješenju (Vrhovni sud u navedenom rješenju broj: Rev-792/2009-2 od 3. ožujka 2011. navodi: „U konkretnom slučaju tuženik tvrdi da je drugostupanjski sud postupio nezakonito kada je odbacio pismo nazvano „dopuna žalbe“, budući je to pismo predano preporučeno na pošti zadnjeg dana roka za izjavljivanje žalbe, dakle unutar zakonom određenog roka za izjavljivanje žalbe. Uvidom u spis utvrđeno je da je žalba tuženika protiv prvostupanjske presude predana neposredno prvostupanjskom sudu dana 20. svibnja 2008., zadnjeg dana roka za izjavljivanje žalbe, budući je punomoćnik tuženika prvostupanjsku presudu primio dana 12. svibnja 2008. Isto tako iz spisa je vidljivo da je tuženik pismo nazvano „dopuna žalbe“ podnio preporučeno putem pošte istog dana 20. svibnja 2008., a isto je zaprimljeno kod prvostupanjskog suda 21. svibnja 2008. Prema odredbi čl. 113. st. 2. ZPP ako je podnesak upućen preko pošte preporučenom pošiljkom ili telegrafski, dan predaje pošti smatra se danom predaje sudu kojem je upućen, što pak znači da je dopunu žalbe tuženik podnio pravovremeno, u zakonskom roku. Budući da podnesci žalba i dopuna žalbe čine jednu cjelinu te sadrže žalbene navode protiv prvostupanjske presude, drugostupanjski sud donoseći presudu nije pravilno primijenio odredbu čl. 385. ZPP, jer nije ocjenjivao sve navode žalbe“. Rješenje Vrhovnoga suda Republike Hrvatske broj: Rev-792/2009-2 od 3. ožujka 2011. dostupno je na: <https://www.iusinfo.hr/sudska-praksa/VSRH2009RevB792A2>.

⁴³ Slučaj *McCann* i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva (Application no. 18984/91), presuda Europskog suda za ljudska prava od 27. rujna 1995. u dijelu koji se odnosi na „apsolutnu nužnost“ i „strogu proporcionalnost“ glasi:

„143. Vlada je tvrdila da su lišavanja života na koja se odnose zahtjevi opravdana prema članku 2. stavku 2. (a) (čl. 2-2-a) kao rezultat upotrebe sile koja je bila apsolutno nužna u obrani naroda Gibraltara od nezakonitog nasilja, te je Sud pozvan da utvrdi da činjenice ne otkrivaju kršenje članka 2. (čl. 2) Konvencije u odnosu na bilo kojeg od troje preminulih.

144. Podnositelji zahtjeva tvrdili su da Vlada nije dokazala izvan razumne sumnje da je planiranje i izvršenje operacije bilo u skladu s člankom 2. stavkom 2. (čl. 2-2) Konvencije. Sukladno tome, ubojstva nisu bila apsolutno nužna u smislu te odredbe (čl. 2-2).

145. Podnositelji zahtjeva tvrdili su da ubojstvo g. McCanna, gđe Farrell i g. Savagea (osumnjičenici/teroristi) od strane pripadnika sigurnosnih snaga predstavlja kršenje članka 2. (čl. 2.) Konvencije koji glasi:

„1. Pravo svakoga na život zaštićeno je zakonom. Nitko ne smije biti namjerno lišen života osim prilikom izvršenja sudske presude nakon osude za kazneno djelo za koje je ta kazna predviđena zakonom.

2. Lišavanje života ne smatra se kršenjem ovog članka (čl. 2.) kada proizlazi iz upotrebe sile koja je apsolutno nužna:

- (a) u obrani bilo koje osobe od nezakonitog nasilja;
- (b) radi zakonitog uhićenja ili sprječavanja bijega osobe zakonito pritvorene;
- (c) u radnji zakonito poduzetoj radi gušenja nereda ili ustanka.”

148. Sud smatra da iznimke navedene u stavku 2. (čl. 2-2) ukazuju na to da se ta odredba (čl. 2-2) odnosi i na namjerno ubojstvo, ali se ne odnosi isključivo na njega. Kao što je Komisija istaknula, tekst članka 2. (čl. 2.), čitan u cjelini, pokazuje da stavak 2. (čl. 2-2.) ne definira prvenstveno slučajeve u kojima je dopušteno namjerno ubiti pojedinca, već opisuje situacije u kojima je dopušteno „upotrijebiti silu” što može, kao nenamjerni ishod, rezultirati lišavanjem života. Međutim, upotreba sile ne smije biti više od „apsolutno nužne” za postizanje jedne od svrha navedenih u podstavcima (a), (b) ili (c) (čl. 2-2-a, čl. 2-2-b, čl. 2-2-c) (vidi zahtjev br. 10044/82, Stewart protiv Ujedinjenog Kraljevstva, 10. srpnja 1984., Odluke i izvješća 39, str. 169-71).

149. U tom smislu, upotreba izraza „apsolutno nužno” u članku 2. stavku 2. (čl. 2-2) ukazuje na to da se mora primijeniti stroži i uvjerljiviji test nužnosti od onog koji se obično primjenjuje pri utvrđivanju je li djelovanje države „nužno u demokratskom društvu” prema stavku 2. članka 8. do 11. (čl. 8-2, č. 9-2, č. 10-2, č. 11-2) Konvencije. Korištena sila mora biti strogo proporcionalna postizanju ciljeva utvrđenih u podstavcima 2 (a), (b) i (c) članka 2 (čl. 2-2-a-b-c).

150. U skladu s važnošću ove odredbe (čl. 2) u demokratskom društvu, Sud mora, prilikom donošenja svoje procjene, podvrgnuti lišavanje života najpažljivijem ispitivanju, posebno kada se koristi namjerna smrtonosna sila, uzimajući u obzir ne samo postupke državnih agenata koji stvarno upravljaju silom, već i sve okolne okolnosti, uključujući pitanja poput planiranja i kontrole radnji koje se ispituju.

200. Sud prihvaća da su vojnici iskreno vjerovali, u svjetlu informacija koje su im dane, kako je gore navedeno, da je potrebno pucati na osumnjičenike kako bi ih se spriječilo da detoniraju bombu i uzrokuju ozbiljne gubitke života (vidi stavak 195. gore). Radnje koje su poduzeli, pokoravajući se nadređenima, stoga su smatrali apsolutno nužnim kako bi zaštitili nevine živote.

Smatra da upotreba sile od strane državnih agenata u ostvarivanju jednog od ciljeva navedenih u stavku 2. članka 2. (čl. 2-2) Konvencije može biti opravdana prema ovoj odredbi (čl. 2-2) kada se temelji na iskrenom uvjerenju koje se, s dobrim razlozima, smatra valjanim u to vrijeme, ali se naknadno pokaže pogrešnim. Suprotno mišljenje značilo bi nametnuti nerealan teret državi i njezinim policijskim snagama u obavljanju njihove dužnosti, možda na štetu njihovih života i života drugih.

■ Nachova and Others v. Bulgaria (App. nos. 43577/98 and 43579/98)44

Iz toga slijedi da, s obzirom na dilemu s kojom se vlasti suočavaju u okolnostima slučaja, postupci vojnika sami po sebi ne dovode do kršenja te odredbe (čl. 2-2).

201. Međutim, postavlja se pitanje je li antiteroristička operacija u cjelini bila kontrolirana i organizirana na način koji je poštovao zahtjeve članka 2 (čl. 2) i jesu li informacije i upute dane vojnicima, koje su, u stvari, učinile neizbježnom upotrebu smrtonosne sile, uzele u obzir pravo na život troje terorista.

213. Ukratko, s obzirom na odluku da se teroristima nije spriječilo putovanje u Gibraltar, na propust vlasti da dovoljno uzmu u obzir mogućnost da njihove obavještajne procjene, barem u nekim aspektima, budu pogrešne i na automatsko pribjegavanje smrtonosnoj sili kada su vojnici otvorili vatru, Sud nije uvjeren da je ubojstvo troje terorista predstavljalo upotrebu sile koja je bila apsolutno nužna u obrani osoba od nezakonitog nasilja u smislu članka 2. stavka 2. točke (a) (čl. 2-2-a) Konvencije.

214. Sukladno tome, Sud utvrđuje da je došlo do kršenja članka 2. (čl. 2) Konvencije.”

Presuda je dostupna na: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:\[%22001-57943%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-57943%22]}).

⁴⁴ Predmet Nachova i dr. protiv Bugarske – Presuda velikog vijeća Europskog suda za ljudska prava od 6. srpnja 2005. godine: „Podnositelj, Anelia Nachova i njezina majka Aksiniya Hristova, Todorka Rangelova i Rangel Rangelov, bugarski su državljani, romskog porijekla. Rođeni su 1995., 1978., 1955. odnosno 1954. godine. Gđa Nachova i gđica Hrisova žive u Dobrolevu, a gđica Rangelova i g. Rangelov žive u Lomu (Bugarska).

Predmet se odnosi na ubojstvo podnositeljevih srodnika, Kuncho Angelova (oca gđice Nachove) i Kirila Petkova (sina g. i gđe Rangelova) obojica stari 21 godinu, koje su dana 19. srpnja 1996. godine ubili vojni policajci u pokušaju njihovog uhićenja.

U odnosu na planiranje i kontrolu operacije, veliko vijeće je podržalo tvrdnju vijeća da su vlasti propustile postupiti po svojoj obvezi da umanje rizik gubitka života, budući da su policajci zaduženi za uhićenje dobili nalog koristiti sva raspoloživa sredstva kako bi uhitili g. Angelova i g. Petkova, unatoč činjenici da nisu bili naoružani i time nisu predstavljali opasnost za život ili ozljeđivanje. U tom smislu, veliko vijeće je smatralo da je, nedostatak jasnog pravnog i organiziranog okvira, dozvolio da grupa teško naoružanih policajaca bude poslana uhititi dvojicu muškaraca bez prethodne rasprave o prijetnji, ukoliko je uopće postojala, koju predstavljaju odnosno bez jasnog upozorenja o potrebi da se smanji rizik od smrti. Ukratko, način na koji je operacija planirana i kontrolirana, odaje neprihvatljivo nepoštivanje prava na život.

Što se tiče postupaka policajaca zaduženih za uhićenje, Sud je smatrao da je, u okolnostima predmeta, bilo kakva uporaba potencijalno smrtonosne sile zabranjena člankom 2., bez obzira na postojanje bilo kakvog rizika da će, g. Angelov i g. Petkov, pobjeći. Osim toga, ponašanje bojnika G., časnika koji je ubio žrtve, podliježe ozbiljnoj kritici jer je koristio izuzetno prekomjernu silu. Mogla su biti korištena druga sredstva da bi se uhitilo dvojicu muškaraca. Iako je, također, nosio pištolj, bojnik G. je odlučio koristiti svoju automatsku pušku i podesio je na automatsko paljenje čime je onemogućio ciljanje s bilo kakvim razumnim stupnjem preciznosti. Na kraju, nije postojalo prihvatljivo objašnjenje za činjenicu da je g. Petkov bio ranjen u prsa, pa vjerojatnost, da se u zadnjem trenutku okrenuo radi predaje, ne može biti isključena.

Sud je zaključio da je Bugarska propustila ispuniti svoju obvezu iz članka 2. Konvencije. U tom smislu, smatrao je, da je važeći pravni okvir o uporabi sile u osnovi manjkav i da su g. Angelov i g.

Ovaj predmet naglašava da je uporaba smrtonosne sile opravdana samo kada je »apsolutno nužna« za zaštitu života, primjerice, za obranu od neposredne prijetnje životu ili teškoj ozljedi.

- G.B. v. France (App. no. 44069/98)⁴⁵ U ovoj je odluci Sud ponovno potvrdio stroge kriterije za opravdanje uporabe sile, zahtijevajući da bude »apsolutno nužna«.

Petkov ubijeni u okolnostima u kojima je korištenje vatrenog oružja prilikom uhićenja nekompatibilno članku 2. Konvencije. Osim toga, korištena je prekomjerna sila. Zbog toga je došlo do povrede članka 2. Konvencije u odnosu na smrt g. Angleova i g. Petkova.” Prijevod (sažetak) dostupan je na: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22languageisocode%22:\[%22HRV%22\],%22appno%22:\[%2243577/98%22,%2243579/98%22\],%22documentcollectionid%22:\[%22GRANDCHAMBER%22\],%22itemid%22:\[%22001-141986%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22languageisocode%22:[%22HRV%22],%22appno%22:[%2243577/98%22,%2243579/98%22],%22documentcollectionid%22:[%22GRANDCHAMBER%22],%22itemid%22:[%22001-141986%22]}).

⁴⁵ Presuda Europskog suda za ljudska prava od 2. listopada 2001. u predmetu G.B. protiv Francuske (Zahtjev br. 44069/98) u pogledu isticanje povrede koja nema veze s pravom na život, već se odnosi na pravo na pošteno suđenje glasi: „10. Tijekom sudske istrage koja se odnosila na podnositelja zahtjeva, njegovu suprugu, bivšeg šogora i jednog od njegovih nećaka, podnositelj zahtjeva je pritvoren 16. lipnja 1993. i optužen za silovanje djeteta mlađeg od 15 godina (njegove nećakinje), seksualne napade na djecu mlađu od 15 godina (njegove nećake) i niz daljnjih točaka optužnice za seksualne napade.

56. Podnositelj zahtjeva prigovorio je na temelju članka 6. stavaka 1. i 3. točke (b) Konvencije da nije imao pravično suđenje pred Assize sudom. Prigovor se može podijeliti u tri dijela: prvo, podnositelj zahtjeva tvrdio je da je došlo do povrede načela jednakosti stranaka i prava obrane zbog okolnosti u kojima je tužiteljstvo podnijelo nove dokumente na početku suđenja Assize sudu i nedostatka vremena koje je njegov odvjetnik imao za pripremu obrane nakon toga; drugo, prigovorio je da je vještak imao samo četvrt sata za proučavanje novih dokaza, što ga je ipak navelo da potpuno promijeni mišljenje u svojim podnescima; konačno, podnositelj zahtjeva smatrao je nepravednim od strane Assize suda da odbije njegov zahtjev za drugo mišljenje kada je promjena mišljenja vještaka snažno utjecala na mišljenje porote u smjeru koji je bio nepovoljan za njega.

68. Sud ističe da sama činjenica da vještak izražava drugačije mišljenje od onog u svojoj pisanoj izjavi prilikom obraćanja porotničkom sudu sama po sebi nije kršenje načela pravičnog suđenja (vidi, *mutatis mutandis*, Bernard, gore navedeno, str. 880, § 40). Slično tome, pravo na pravično suđenje ne zahtijeva da nacionalni sud, na zahtjev obrane, imenuje dodatnog vještaka čak i kada mišljenje vještaka kojeg je imenovala obrana podržava slučaj optužbe (vidi Brandstetter protiv Austrije, presuda od 28. kolovoza 1991., Serija A br. 211, str. 22, § 46). Sukladno tome, odbijanje nalažanja drugog mišljenja samo po sebi ne može se smatrati nepravednim.

69. Sud, međutim, primjećuje da je u ovom slučaju vještak ne samo izrazio drugačije mišljenje prilikom obraćanja sudu od onog navedenog u svom pisanom izvješću – on je potpuno promijenio mišljenje tijekom jednog te istog ročišta (vidi, nasuprot tome, Bernard, gore navedeno). Također primjećuje da je zahtjev za drugo mišljenje koji je podnio podnositelj zahtjeva uslijedio nakon ovog „preokreta” koji je stručnjak imao nakon brzog pregleda novih dokaza, zauzevši izrazito nepovoljan stav prema podnositelju zahtjeva. Iako je teško utvrditi kakav je utjecaj mišljenje vještaka moglo imati na procjenu porote, Sud smatra vrlo vjerojatnim da bi takav nagli zaokret neizbježno dao mišljenju vještaka posebnu težinu.

- Temelj za vašu oslobađajuću presudu je dakle jasan i dobro utemeljen u hrvatskom zakonu i praksi Europskog suda. Vaša odluka da ne cijenate osobine žrtve u potpunosti je u skladu s načelom jednakosti pred zakonom. Ako budete trebali dodatnu pomoć ili pojašnjenje pojedinih aspekata, slobodno mi se obratite.

Autorice su kao pitanje namjerno izabrale tzv. *trolley dilemma* jer je riječ o eksperimentu koji je grupa znanstvenika koristila za utvrđivanje percepcije ljudi u odnosu na UI. U tom su pokusu ispitanicima (195 studenata prosječne starosti 19 godina) dana četiri scenarija. U prva dva scenarija tramvajem upravlja čovjek. Bez krivnje čovjeka tramvaj će naletjeti na pet osoba, ali čovjek može preusmjeriti tramvaj na sporedni kolosijek i u tom će slučaju tramvaj ubiti jednu osobu. U prvom scenariju vozač je preusmjerio tramvaj, žrtvovao jednu osobu da bi spasio pet osoba, dok u drugom scenariju vozač nije preusmjerio tramvaj, dakle nije žrtvovao jednu osobu koja nije bila na putu tramvaju, ali je zato poginulo pet osoba. U druga dva scenarija jedina je razlika da tramvajem upravlja UI. Ishod pokusa je interesantan. Ispitanici su odluke čovjeka ocijenili moralnijima od identičnih odluka UI-ja. Nadalje, ispitanici su UI-ju pripisali znatno veću krivnju nego čovjeku. Drugim riječima, prema dobivenim rezultatima u pogledu ovoga eksperimenta ispitanike je više zanimalo tko odlučuje nego što je odlučeno. Pokus je dokazao opće nepovjerenje ispitanika prema UI-ju kao moralnom akteru, tj. sama činjenica da je odluku donio UI bila je važnija od sadržaja odluke.⁴⁶

Konačno, DeepSeek je u odgovoru na drugo pitanje naveo kao relevantnu sudsku praksu odluku Visokog prekršajnog suda RH, broj: Rev-792/2009-2 koja ne postoji (riječ je o rješenju Vrhovnoga suda Republike Hrvatske) te presudu Europskog suda za ljudska prava u predmetu G.B. v. France (App. no. 44069/98) koja se ne odnosi na povredu prava na život ili krajnju nuždu, već na povredu prava na pošteno suđenje. U tom dijelu riječ je dakle o izmišljenoj presudi i pogrešnom navođenju osnove koja je bila predmet spora. Preostale odluke koje je naveo DeepSeek doista postoje, a čitateljima se ostavlja da sami zaključe koliko su te odluke točno citirane, odnosno je li riječ o manipulaciji praksom ili nije.

70. Uzimajući u obzir ove posebne okolnosti, naime promjenu mišljenja vještaka, u kombinaciji s odbijanjem zahtjeva za drugim mišljenjem, Sud smatra da su prekršeni zahtjevi pravičnog suđenja i da nije poštovano pravo na obranu. Sukladno tome, došlo je do kršenja članka 6. stavaka 1. i 3. točke (b) Konvencije uzetih zajedno.” Presuda je dostupna na: <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22itemid%22:%5B%22001-59690%22%5D%7D>.

⁴⁶ Op. cit. bilj. 37, str. 4–6.

BIBLIOGRAFIJA

1. Datzov, Nikola, *AI Jurisprudence: Toward Automated Justice*, Northwestern Journal of Technology and Intellectual Property, vol. 23., issue 1, 2025., str. 55. Dostupno na: <https://scholarlycommons.law.northwestern.edu/njtip/vol23/iss1/1>, pristupljeno 25. svibnja 2026.
2. Gutiérrez, Juan David, *ChatGPT in Colombian Courts; Why we need to have a conversation about the digital literacy of the judiciary*, Verfassungsblog, 23. veljače 2023. Dostupno na: <https://verfassungsblog.de/colombian-chatgpt/>, pristupljeno 25. svibnja 2026.
3. Serpe, Alessandro, *Realist theory of adjudication to the test of cognitive science*, Oñati Socio-Legal Series, 16(2), 2025. str. 19–24, doi: 10.35295/osls.iisl.2305. Dostupno na: <https://opo.iisj.net/index.php/osls/article/view/2305/2592>, pristupljeno 25. svibnja 2026.
4. Zhang, Yuyan, Wu, Jiahua, Yu, Feng i Xu, Liying, *Moral Judgments of Human vs. AI Agents in Moral Dilemmas*, Behavioral Sciences, vol. 13, no. 2, 2023., str. 3. Dostupno na: <https://doi.org/10.3390/bs13020181>, pristupljeno 23. svibnja 2026.

PROPISI I DOKUMENTI:

1. Bijela knjiga: Umjetna inteligencija i sudstvo, Vrhovni sud Indije, 2025. Dostupno na: <https://cdnbbsr.s3waas.gov.in/s3ec0490f1f4972d133619a60c30f3559e/uploads/2025/11/2025112244.pdf#page=5.08>, pristupljeno 2. lipnja 2026.
2. *Magnifica humanitatis* pape Lava XIV. od 15. svibnja 2026. Dostupno na: <https://www.vatican.va/content/leo-xiv/en/encyclicals/documents/20260515-magnifica-humanitas.html>, pristupljeno 30. svibnja 2026.
3. Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, „Narodne novine” broj 26/2019. Dostupno na: https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2019_03_26_546.html, pristupljeno 2. lipnja 2026.
4. Etički kodeks za državne službenike i namještenike, „Narodne novine” broj 8/2025. Dostupno na: https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2025_01_8_63.html, pristupljeno 2. lipnja 2026.
5. Kodeks sudačke etike, „Narodne novine” broj 131/2006. Dostupno na: https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2006_12_131_2951.html, pristupljeno 2. lipnja 2026.
6. Smjernice (*Guidelines on the use of Generative Artificial Intelligence for Courts*). 45. plenarna sjednica CEPEJ-a 4. i 5. prosinca 2025. u Strasbourgu. Dostupno na: <https://rm.coe.int/cepej-2025-18final-en-draft-guidelines-on-the-use-of-generative-ai-for/48802a4ad1#page=4.08>, pristupljeno 23. svibnja 2026.
7. UNESCO-ova Preporuka o UI-ju (*Recommendation on the Ethics of Artificial Intelligence*). Dostupno na: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000381137>, pristupljeno 23. svibnja 2026.
8. UNESCO-ove Smjernice (*Guidelines for the use of AI systems in courts and tribunals*). 2025. Dostupno na: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000396582>, pristupljeno 30. svibnja 2026.

9. Uredba (EU) 2024/1689 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o utvrđivanju usklađenih pravila o umjetnoj inteligenciji i o izmjeni uredaba (EZ) br. 300/2008, (EU) br. 167/2013, (EU) br. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 i (EU) 2019/2144 te direktiva 2014/90/EU, (EU) 2016/797 i (EU) 2020/1828 (Akt o umjetnoj inteligenciji). Dostupno na: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/ALL/?uri=CELEX:32024R1689>, pristupljeno 2. lipnja 2026.

PRESUDE I DRUGE ODLUKE:

1. Pobijana odluka drugostupanjskoga suda (*Rama Judicial de Colombia*) u povodu koje je Ustavni sud Kolumbije donio odluku broj T-323/24 od 2. kolovoza 2024. Dostupno na: <https://forogpp.com/wp-content/uploads/2023/01/sentencia-tutela-segunda-instancia-rad-13001410500420220045901.pdf>, pristupljeno 24. svibnja 2026.
2. Odluka Ustavnog suda Kolumbije broj T-323/24 od 2. kolovoza 2024. Dostupno na: <https://www.corteconstitucional.gov.co/relatoria/2024/t-323-24.htm>, pristupljeno 30. svibnja 2026.
3. Odluka u predmetu američkog okružnog suda za New York u predmetu MATA v. AVIANCA INC od 22. lipnja 2023. Dostupno na: <https://caselaw.findlaw.com/court/us-dis-crt-sd-new-york/2335142.html>, pristupljeno 2. lipnja 2026.
4. Presuda Vrhovnoga suda Quebeca od 22. travnja 2026. Dostupno na: <http://citoyens.soquij.qc.ca/php/decision.php?ID=5B90AAD41A54AEB822A1ADE2CFAF44AD>, pristupljeno 2. lipnja 2026.
5. Presuda Vrhovnoga suda Republika Hrvatska od 10. listopada 2016., broj: Kž 493/2016-7 dostupna je na: <https://www.iusinfo.hr/sudska-praksa/VSRH2016IKzB493A7>
6. Presuda Vrhovnoga suda Republika Hrvatska od 2. siječnja 2010., broj: Kž 931/2008-3 dostupna na: <https://www.iusinfo.hr/sudska-praksa/VSRH2008IKzB931A3>
7. Rješenje Vrhovnoga suda Republike Hrvatske broj: Rev-792/2009-2 od 3. ožujka 2011. dostupno je na: <https://www.iusinfo.hr/sudska-praksa/VSRH2009RevB792A2>
8. Presuda Europskog suda za ljudska prava od 27. rujna 1995. u predmetu Mccann i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva (Zahtjev br. 18984/91), dostupna je na: <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22itemid%22%3A%22001-57943%22%7D>
9. Presuda Europskog suda za ljudska prava od 6. srpnja 2005. godine u predmetu Nachova i dr. protiv Bugarske, Prijevod (sažetak) dostupan je na: <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22languageisocode%22%3A%22HRV%22%2C%22appno%22%3A%22243577%2F98%22%2C%22243579%2F98%22%2C%22documentcollectionid%22%3A%22GRANDCHAMBER%22%2C%22itemid%22%3A%22001-141986%22%7D>
10. Presuda Europskog suda za ljudska prava od 2. listopada 2001. u predmetu G.B. protiv Francuske (Zahtjev br. 44069/98) dostupna je na: <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22itemid%22%3A%22001-59690%22%7D>

MREŽNI IZVORI:

1. AI Atlas u pravosuđu, Oksfordski Institut tehnologije i pravde. Dostupno na: <https://www.techandjustice.bsg.ox.ac.uk/ai-atlas>, pristupljeno 1. lipnja 2026.

TRACING THE ABSENT: ANALYSING A DECISION OF THE COLOMBIAN CONSTITUTIONAL COURT

ABSTRACT

This article analyses Decision No T-323/24 of the Constitutional Court of Colombia, delivered on 2 August 2024, in a case in which Judge Juan Manuel Padilla used ChatGPT as a supplementary tool when deciding on the violation of the constitutional rights of an autistic child. The Constitutional Court held that there had been no violation of the right of access to a court, despite the use of artificial intelligence (ChatGPT), because it was used only after the judge had already reached his decision. Nevertheless, the Colombian Constitutional Court emphasised that the principles of transparency and accountability had not been fully observed.

In that decision, the Court also ordered the adoption of guidelines for the responsible use of artificial intelligence. The decision is examined from several perspectives. From the perspective of cognitive science and neuroscience, judicial decision-making is inseparable from emotion and intuition (the unconscious), which artificial intelligence cannot replicate. It is further considered in light of the encyclical *Magnifica humanitatis* of Pope Leo XIV, which complements perspectives from cognitive science and neuroscience by emphasising that artificial intelligence possesses neither moral conscience, experience, nor empathy, and that its ostensibly neutral operation may reflect the biases of its creator. The analysis is rounded out by a brief survey of the UNESCO Guidelines for the use of AI systems in courts and tribunals, which likewise indicate that artificial intelligence may serve as an auxiliary tool but must never replace the judge's professional judgement.

Keywords: artificial intelligence, the judiciary, hallucinations, code of ethics

NIVES BAŠKIERA viša je državnoodvjetnička savjetnica specijalistica u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske. Nakon stjecanja diplome na Pravnom fakultetu u Zagrebu 2012. počela je s radom u odvjetničkom uredu kao odvjetnička vježbenica, gdje se bavila građanskim pravom, ovršnim postupcima i radnim odnosima te je položila pravosudni ispit. Kao državnoodvjetnička savjetnica zaposlila se 2017. u Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, gdje je radila dvije godine nakon čega je počela s radom u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske u Uredu glavnog državnog odvjetnika. Osim predmeta iz nadležnosti državnoodvjetničke uprave i službeničkih odnosa obavlja poslove službenika za informiranje i povjerenika za etiku.

JADRANKA OSREČAK naslovna je docentica. Završila je na Queen Mary, University of London s distinction poslijediplomski studij (Master of Laws) iz područja međunarodne komparativne trgovačke, međunarodne investicijske i međunarodne energetske arbitraže. Na istom je fakultetu, nakon završetka poslijediplomskog studija, uspješno položila dodatni ispit iz pisanja arbitražnih pravorijeka. Na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu doktorirala je magna cum laude na doktorskom znanstvenom studiju iz trgovačkog prava i prava društva na temi iz područja međunarodne trgovačke i investicijske arbitraže. Upisana je na listu arbitara Hrvatske gospodarske komore. Od 2011. godine zaposlena je u državnom odvjetništvu. Imenovana je zamjenicom općinskoga državnog odvjetnika u Zagrebu 2015. godine, a od 2016. godine upućena je na rad u Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, gdje radi na predmetima međunarodne trgovačke i investicijske arbitraže i na sporovima pred stranim sudovima.